De la pista a Salamanca a una classe a Peralada en 10 hores

Noemí Jordana treballa a la seva escola després d'haver passat la nit al cotxe des de Salamanca

De la pista a Salamanca a una classe a Peralada en 10 hores

No va ser una jornada corrent, la d'ahir, ni per a Noemí Jordana ni tampoc per als alumnes del CEIP Ramon Muntaner de Peralada. Per a la que ha sigut la base de l'Uni Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/uni-girona.html] les últimes sis temporades, era el primer dia oficialment retirada. I quin dia! Divendres s'havia incorporat a la feina, després d'un parell d'anys apuntada a llistes, per substituir la professora d'Educació Especial.

L'endemà s'havia acomiadat de Fontajau amb l'èpica victòria que forçava el desempat de la final de la Lliga contra l'Avenida, i havia rebut l'escalf del club i de l'afició en un homenatge final que encara no ha «paït». Ni allò ni el partit de dimarts a Würtzburg, on el títol s'escapava definitivament per a l'Uni, i on la jugadora de Torelló posava punt i final a la seva prolífica carrera.

Sense temps de sopar, amb prou feines havia pogut recollir la copa que acredita l'Spar Citylift [http://www.diaridegirona.cat/tags/spar-citylift-girona.html]com a subcampió d'aquest any, escoltant l'última ovació com a jugadora en actiu d'una grada, Jordana va pujar al cotxe acompanyada pel president Llorenç Biargé i el directiu Cesc Riera, per cobrir elsmés de 900 quilòmetresque separen Salamanca de Girona.

«A 1/4 de 3 hem fet una petita aturada per menjar alguna cosa», deia ahir a la tarda, sense amagar que ara com ara «estic com un zombi». L'expedició havia arribat a casa a 1/4 de 8 del matí, amb el temps just perquè Jordana deixés la bossa, es canviés de roba, prengués un cafè i posés rumb a Peralada. La classe, després de dos dies festius, l'esperava.

A l'escola va ser la protagonista del dia. L'última mestra d'arribar ja és la més mediàtica del centre. Si algú encara no se n'havia assabentat que allà hi ha començat a treballaruna mítica jugadora de bàsquet de Torelló, ahir segur que ho va descobrir.

Jordana confessa que «he sentit una mica de vergonya perquè tot i que he jugat molts anys, no estic acostumada a ser perseguida per les càmeres. Ja els he explicat als nens que això no és normal en el meu dia a dia». La base ha assumit la substitució de la professora d'Educació Especial. No s'encarrega d'una classe concreta, sinó que «agafo nens de diferents característiques i anem treballant aquells aspectes que necessiten».

A Noe Jordana se li ha ajuntat tot, sense temps per processar-ho. Considera «un luxe» que la casualitat hagi volgut que després de dos anys apuntada a les llistes d'Ensenyament, la seva primera feina li hagi arribat just després de tancar l'etapa en el bàsquet professional.

Després de sis anys a Girona, es queda a viure a la ciutat. Aquesta llarga etapa a Fontajau li ha servit per «gaudir dels últims anys de carrera. Mai no ho tens tot après però és quan en saps més. He pogut gaudir del bàsquet perquè el club m'ha donat un paper important, he tingut molts minuts i he jugat en competicions importants i per objectius destacats». També ha sigut testimoni directe de com el club «a poc apoc» ha anat progressant i creixent fins arribar on és ara, subcampió de lliga i Copa i amb una afició cada vegada més consolidada i nombrosa.

«Encara necessitaré uns dies per acabar de processar tot el que ha passat. En tot cas, vull agrair les mostres d'estima que he rebut. Dissabte va ser un dia molt emotiu a Fontajau», reflexiona la jugadora de Torelló, que al final del partit contra el Perfumerías Avenida va rebre un càlid reconeixement del club i de l'afició.

«A partir d'ara seré una seguidora més de l'Uni i sempre que pugui em deixaré caure per Fontajau. Veure l'estima de la gent et fa sentir orgullosa, és el senyal que has fet les coses bé», subratlla. I l'Uni? doncs el camí està marcat: «segur que segiurà creixent, sempre sense estirar més el braç que la màniga», assegura Jordana.

Avui, ja sense càmeres ni fotografies, la que ha sigut la base de l'Uni Girona les sis últimes temporades, tornarà a l'escola. A Peralada. Amb moltes coses per explicar ara que comença la nova vida allunyada del bàsquet.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/05/04/pista-classe-10-hores/844242.html?utm_source=rss